

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 18-015
Startnummer appelland: 199701919

Appelland is op 25 maart 2018 in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 84728 op de klacht van de competitieleider van de KNZB:

Datum: 23 maart en 6 april 2018.

Sanctie: 23 maart 2018: onvoorwaardelijk het recht ingaande 24 maart 2018 te fungeren als (assistent) coach voor enig team gedurende de periode waarin het team AZC DG*1 drie (3) bindende waterpolowedstrijden moet spelen en waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams, NTC en Jeugd.

Toevoeging 6 april 2018: voorwaardelijk het recht te fungeren als (assistent) coach voor enig team gedurende de periode waarin het team AZC DG*1 twee (2) bindende waterpolowedstrijden moet spelen en waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams, NTC en Jeugd. De ingangsdatum van de voorwaardelijke straf is na einde onvoorwaardelijke straf, dus genoemde data zijn niet correct i.v.m. een omissie in Sportlink Tucht.

Overweging: gebrek aan eerbied (jegens scheidsrechter) en obstructie bij voortgang c.q. verstoren wedstrijd (artikel L6.1).

Wedstrijd: SVH DG*1 – AZC DG*1, gespeeld op 10 maart 2018.

De Commissie van Beroep heeft appelland met ingang van 26 maart 2018 opschorting van de door de Tuchtcommissie in de onderhavige tuchtzaak opgelegde straf verleend.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van appelland behandeld op 9 april 2018. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. F.W. Drost, fungerend voorzitter, F.A.W.P. van Lierop, fungerend secretaris, en mr. J. Anema, lid.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de op de zaak betrekking hebbende processtukken, waaronder het beroepschrift van appelland d.d. 25 maart 2018. Ter zitting heeft de Commissie van Beroep appelland gehoord, alsmede de competitieleider Regio West, en de getuigende teammanager AZC DC*1 en de heren RW Winkel, DW Williams en V., allen lid van AZC. Daarnaast heeft de Commissie van Beroep aanvullende verklaringen ontvangen van scheidsrechters P. en M.
3. Appelland wordt gebrek aan eerbied jegens de scheidsrechter en obstructie bij voortgang c.q. verstoren van de wedstrijd ten laste gelegd door op 38 seconden voor het einde van de wedstrijd zijn team uit het water te halen, waardoor de wedstrijd niet regulier kon worden uitgespeeld.
4. De uitspraak van de Tuchtcommissie in onderhavige zaak is voor zowel de Commissie van Beroep als appelland verwarrend. Wordt in eerste instantie in de uitspraak van 23 maart 2018 gesproken over het niet fungeren van 3 wedstrijden als coach van enig team, in de aanvullende uitspraak van 6 april wordt hieraan een voorwaardelijke straf toegevoegd van 2 wedstrijden, ingaande na afloop van de onvoorwaardelijke straf, zonder dat hierbij een proeftijd wordt aangegeven. Ter zitting meldt appelland van deze toevoeging niet op de hoogte te zijn gesteld. De competitieleider van Regio West geeft aan dat de complete uitspraak warrig is geformuleerd, maar wel correct in Sportlink Tucht staat opgenomen, inclusief de proeftijd van 1 jaar, echter door digitale problemen niet goed op schrift is gesteld.
5. Alvorens appelland zijn beroepschrift kan toelichten informeert de Commissie van Beroep bij iedere getuige afzonderlijk naar zijn of haar belevingen tijdens voornoemde wedstrijd. De getuigen zaten allen op een bank ter linkerzijde van de jurytafel direct langs de badrand.

*De teammanager AZC DC*1 vond het een 'rare' wedstrijd.* In haar optiek gedroeg de coach van SVH zich agressief, moedigde zijn spelers aan om fel te spelen en gaf meerdere malen cap-nummers van speelsters van AZC door aan de scheidsrechter met het verzoek extra op hen te letten. Zij weet niet waarom een aantal keren een speler huilend in het water lag, waarna de wedstrijd werd stilgelegd door de scheidsrechters. Naar haar idee werd er partijdig gefloten. Het staken van de wedstrijd door de coach van AZC was in haar ogen een verstandige beslissing genomen uit veiligheid voor de speelsters van AZC. Na het staken constateerde zij een dreigende houding van de jurytafel.

De heer RW zag een rommelige wedstrijd, die niet door de scheidsrechters in de hand werd gehouden. Hij heeft niet geconstateerd waarom verschillende jongens huilend in het water lagen. Daarnaast vond hij de aanwijzingen van de coach van SVH buitengewoon agressief. Rondom het einde van de derde periode kwamen opmerkingen van AZC-zijde over het doorlopen van de tijd of stil laten staan, terwijl er anders gehandeld diende te worden.

Hier was de jurytafel niet van gediend. Bedreigend werd er naar hem gereageerd met de woorden: 'We zien elkaar zo buiten'. Getuige RW vond het een verstandige beslissing van appellant om de wedstrijd voortijdig te beëindigen voor de veiligheid van de kinderen.

De heer DW vond het een agressief duel, gevoed door de aanwijzingen van de coach van SVH. Beide scheidsrechters grepen te laat in en floten niet voor vasthouden en aftrappen. Hierdoor ontstonden er worstelingen met huilende spelers tot gevolg. Hij vond het bijzonder onplezierig om naar een dergelijke wedstrijd te kijken. Na de zoveelste escalatie is hij weggelopen. Het voortijdig stoppen op initiatief van de coach van AZC was ter bescherming van zijn speelsters.

De heer V. constateerde dat de wedstrijd vanaf het eerste begin steeds agressiever werd. Veel spelers en speelsters *'hingen voortdurend aan elkaar'*. Bij een van de vele vervelende spelmomenten zag hij dat een speelster van AZC bijna werd verzopen, zich vervolgens losrukte van haar tegenstander, die daarna begon te huilen, waarna de scheidsrechters het spel stil legden zonder afdoende maatregelen te nemen.

6. Appellant heeft zich verwonderd over het eenzijdig fluiten van de scheidsrechters. Vanaf het begin van de wedstrijd zag hij dat de tegenstanders constant boven water *'met de armen gebogen op zijn speelsters inhakten'*. Hierover maakte hij een opmerking richting scheidsrechter P. en ontving vervolgens een waarschuwing zonder dat daarbij een gele of rode kaart werd uitgedeeld. Daarna heeft hij zich gedurende de gehele wedstrijd onthouden van commentaar. Hij bestrijdt dat hij, zoals verwoord in de uitspraak van de Tuchtcommissie, zich heeft schuldig gemaakt aan gebrek aan eerbied tegen de scheidsrechter. Appellant erkent wel dat hij zijn speelsters voortijdig uit het water heeft gehaald, waardoor de wedstrijd niet kon worden uitgespeeld, maar vindt het onterecht dat hij eenzijdig de schuld krijgt voor het staken van de wedstrijd.
7. In zijn ter zitting overhandigde verklaring merkt appellant voorts op dat er vanaf het begin een vijandige sfeer was, gecreëerd door het SVH-publiek en de zittende wedstrijdfunctionarissen met verbaal geweld tegen de ouders van zijn speelsters. Dit werd genegeerd door de arbitrage. *'Naar het einde van de wedstrijd toe werd het spel van SVH ronduit gevaarlijk zonder dat de wedstrijdleiding hierop ingreep. Let wel, we hebben het hier over DG1-niveau: spelers onder 13 jaar! Op dat moment heb ik nadrukkelijk voor de veiligheid van mijn speelsters gekozen. De reden dat dit op een bepaald moment alleen kan door mijn team uit het water te halen, ligt niet bij AZC Alphen of bij mij. Naar mijn mening ligt de schuld van het staken vooral bij de arbitrage die lankmoedig of in het geheel niet optrad tegen misstanden in en om het water en met nadruk bij SVH, dat toeliet een sfeer te creëren zoals die was in plaats van als goed gastheer op te treden'*, aldus appellant in zijn verklaring. Voorts stelt appellant dat hem de mogelijkheden zijn ontnomen zijn kant van het verhaal bij de Tuchtcommissie toe te lichten. Door zijn verplichtingen voor het Nederlands Team is door de Tuchtcommissie de behandeling van zijn zaak eenmalig uitgesteld. Zijn verzoek tot verder uitstel is niet gehonoreerd, waardoor de Tuchtcommissie op 23 maart 2018 uitspraak heeft gedaan aan de hand van de op dat tijdstip bekende stukken. Appellant geeft aan dat hij zeker mondeling zijn verhaal bij de Tuchtcommissie had willen toelichten.
8. In de stakingsrapporten van beide scheidsrechters belichten zij de reden van het staken van de wedstrijd en leggen de schuld geheel bij de coach van AZC. Het commentaar van het publiek van AZC bij ieder fluitsignaal had een negatieve uitwerking op de wedstrijd. Doordat meerdere spelers gedurende de wedstrijd huilend in het water lagen, zagen zij zich genooddaakt de wedstrijd enkele keren stil te leggen om *'hen langs de kant in het water tot rust te laten komen, waarna het spel weer verder kon gaan. Het gedrag van de coach en het publiek van AZC was ver beneden het acceptabele niveau en wij hebben alleen geprobeerd een beetje menselijk te handelen, dit werd niet op prijs gesteld.'* In de aanvullende verklaringen bevestigen de scheidsrechters hun waarnemingen. Scheidsrechter M. vindt het respectloos om 38 seconden voor tijd het team uit het water te halen. Zij is ervan overtuigd dat ondanks de vele schermutselingen de wedstrijd uit kon worden gespeeld.
9. De competitieleider van Regio West, legt de procedure bij staken uit. Aan de hand van de ontvangen stakingsformulieren van de scheidsrechters wordt een zaak tegen de coach van het team, die hiervoor verantwoordelijk is, aanhangig maakt bij de Tuchtcommissie en krijgt de ploeg 3 punten in mindering. Hoor en wederhoor van het waarom van dit aanhangig maken liggen buiten zijn competentie.

De Commissie van Beroep overweegt als volgt:

10. De getuigenissen van ouders/leden van AZC staan haaks op de verklaringen van beide scheidsrechters. De Commissie van Beroep acht het aannemelijk dat begeleiders van beide teams en het aanwezige publiek van zowel AZC als SVH door het voortdurend geven van commentaar op de leiding mede verantwoordelijk zijn voor de irritaties en wanordelijkheden tijdens de wedstrijd.
11. Ondanks het onplezierige verloop van de wedstrijd heeft de coach onverlet de taak om er mede voor te zorgen dat een wedstrijd volledig wordt uitgespeeld en heeft een voorbeeldfunctie naar de jeugdige speelsters van zijn team. Op grond van de aanvullende verklaring van één van de scheidsrechters had de wedstrijd uitgespeeld

kunnen worden. Reglementair wordt daarna een zaak aanhangig gemaakt tegen de verantwoordelijke coach en volgen sancties tegen het team.

12. Het feit dat niet is komen vast te staan dat appellant zich bij herhaling schuldig heeft gemaakt aan gebrek aan eerbied jegens de scheidsrechter, waarbij een gele of rode kaart is getoond, doet niet af aan vorenstaande.

De Commissie van Beroep beslist derhalve:

- a. De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraken van de Tuchtcommissie van 23 maart en 6 april 2018.
- b. De Commissie van Beroep ontzegt appellant onvoorwaardelijk het recht ingaande 26 april 2018 te fungeren als (assistent) coach voor enig team gedurende de periode waarin het team AZC DG*1 drie (3) bindende waterpolowedstrijden moet spelen en waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams, NTC en Jeugd.
- c. De opschorting van de straf wordt met ingang van 26 april 2018 opgeheven.
- d. De Commissie van Beroep veroordeelt appellant tot een bijdrage van € 29,60 in de kosten van het geding, waarvoor de Bondspenningmeester wordt verzocht de depotrekening van de vereniging AZC te belasten.

Nieuwegein, 26 april 2018.

mr. F.W. Drost, fungerend voorzitter
F.A.W.P. van Lierop, fungerend secretaris
mr. J. Anema, lid